

**feiten
en
meningen
uit
de
media-
wereld**

**WIM SCHAMP
EN**

WIM VAN DER BIESEN

Vier jaar na het faillissement van de voormalige **STANDAARDVENNOOTSCHAPPEN** heeft de zaak wellicht haar definitief beslag gekregen. De correctionele rechtbank van Brussel veroordeelde op 27 juni afgevaardigde-beheerder **Albert DE SMAELE** tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van 6 maanden en een fiscale geldboete van 100.000 fr. De Smaele mag bovendien geen beheerdersfunctie meer uitoefenen in enige vennootschap. De rechtbank weerhield tegen de beklagde de beschuldiging van eenvoudige bankbreuk (alleen bij **Periodica**, niet bij de andere failliete vennootschappen) en inbreuk op de BTW-wetgeving. **Fonderie en Willems**, die in De Smaeles bedrijf ondergeschikte functies uitoefenden samen met hun baas terechtstonden, werden vrijgesproken. Geen enkele partij tekende naderhand beroep aan, zodat het vonnis 'in kracht van gewijsde' kon treden.

Begin juli werd **Paul Vandenbussche**, de administrateur-generaal van de BRT, te Frankfurt verkozen tot **ONDERVOORZITTER** van de **EUROPESE RADIO UNIE**. Het is de eerste maal sinds de oprichting van de E.U.R. (in 1949) dat een vertegenwoordiger van de Belgische omroep deel uitmaakt van het bestuur.

Tijdens de buitengewone algemene vergadering van 13 mei 1980 der aandeelhouders van de N.V. **DE ROOS**, uitgeefster van het dagblad **DE MORGEN**, werd beslist het kapitaal te verhogen van vijftig miljoen naar 73.664.000,- fr. door de creatie van 23.664 nieuwe aandelen. Op deze nieuwe aandelen werd in speciën en à pari ingeschreven door de **Prévoyance Sociale** voor 10.000 titels, door de **Werkers Samenwerking** en de **Werkers eenheid** ieder voor 6.830 titels.

Door deze maatregel poogt **De Roos** haar (te) enge kapitaalsbasis aan te vullen, wellicht om verliezen op te vangen of om investeringen te financieren.

Zes maanden later sijpelden opnieuw geruchten door, overgenomen door een deel van de Vlaamse pers en volgens dewelke **De Morgen** vroegtijdig zou ophouden te bestaan. **De Morgen** zelf logenstrafte dit gerucht ('de Morgen blijft', 29 november), maar erkende terzelfdertijd dat men stilaan de fatale drempel nadert. Een verzoek van de NV **De Roos** nieuwe kapitalen ter beschikking te stellen werd door de

Vlaamse Federatie van Socialistische Mutualiteiten (één van de machtige takken van de **Socialistische Gemeenschapelijke Aktie**) op 27 november verworpen. Mogelijk gaat de krant nu op zoek naar vreemd kapitaal en volgens 'goed ingelichte bronnen' zouden onderhandelingen in die zin al gestart zijn.

Hoofdredacteur **Paul Goossens** over de afwijzende houding van de socialistische financiers: '**De Morgen** heeft zich in haar tweejarig bestaan blijkbaar niet alleen vrienden gemaakt'.

'Ivan, mag ik er u op wijzen dat we door de Raad van Beheer zijn afgevaardigd om verslag uit te brengen over sport en niet over politiek'. **Roger Moens**, van beroep inspecteur bij de gerechtelijke politie en tijdens de **OLYMPISCHE SPELEN BRT**-reporter in Moskou, onderbrak hiermee volkomen onverwacht een TV-debat (20 juli), dat door thuisfronter **Ivan Sonck** geanimeerd werd samen met **Hugo Camps** van 'Het Belang van Limburg'. **Camps** was uitgenodigd omdat hij enkele dagen tevoren zijn lezers opgeroepen had niet naar de Spelen te kijken ten teken van protest. Toen ook **Carl Huybrechts** vanuit Moskou op de antenne kwam meepraten, ontspon zich een aardig gesprek. **Moens**, die tot dusver op de achtergrond was gebleven, werd het op een bepaald ogenblik te gortig en hij ritste de micro uit de handen van collega **Huybrechts**. Een aangeslagen **Ivan Sonck**, de dag nadien: '**Camps** getuigde dat ik lijkwit werd en ik zag hem dezelfde kleur krijgen. Ik heb drie keer moeten slikken. Ik ben inderdaad niet op mijn mondje gevallen, maar deze keer was ik van de hand Gods geslagen'.

Na het incident zou op de **Reyerslaan** gauw het volgende mopje zijn rondgegaan: '**Gerechtelijk politie-inspecteur Roger Moens** is zo gelukkig in Moskou omdat hij er elke tien meter een collega tegenkomt'.

Op 1 augustus 1980 startten de **Katholieke Leergangen (Mollerinstituut)** te Tilburg met een nieuwe **SCHOOL VOOR JOURNALISTIEK**. Dit wordt, naast de reeds bestaande in Utrecht, het tweede journalistieke opleidingsinstituut in Nederland. Deze nieuwe opleiding richt zich vooralsnog op de volgende vier werkvelden: schrijvende pers, radio, televisie en voorlichting, en stelt anderzijds drie kerngebieden cen-

traal: journalistieke technieken, taalbeheersing en massacommunicatie.

Op zondag 7 september zond de BRT op Sportweekend geen beeldverslag uit van de voetbalwedstrijd Lokeren-Beveren. Toen de camera-ploeg op het Lokerense speelveld aankwam, trof zij er nieuw aangebrachte RECLAME-PANELEN aan die door hun opstelling een niet te ontwijken doelwit vormden voor de lens. Na enig aandringen, waarbij de plaatselijke clubleiding verzocht werd de panelen te verwijderen, zonder succes echter, zat er voor het camera-team niets anders op dan zelf rechtsomkeer te maken.

In een rapport aan de ZWEEDSE minister van Justitie heeft een speciale commissie er voor gepleit dat een wet wordt ingevoerd tegen CONCENTRATIES IN DE MASSAMEDIA. In deze nieuwe wet zou evenwel ook nadrukkelijk moeten worden verklaard dat er geen richtlijnen of verboden zouden kunnen worden uitgevaardigd ten aanzien van de inhoud van een bepaald massamedium en dat evenmin zou mogen worden gestreefd naar het opleggen van een bepaalde inhoud aan een massamedium.

In een onderzoek naar de bezitsverdeling van de massamedia in Zweden heeft de commissie kunnen vaststellen dat er momenteel een tendens bestaat naar steeds grotere en steeds minder ondernemingen op dit gebied. Sinds de Tweede Wereldoorlog is bijna 40% van de dagbladen in het land verdwenen, grotendeels kleinere bladen. In 1978 was Zwedens grootste dagblad-eigenaar verantwoordelijk voor meer dan een vijfde van de totale dagblad-oplage in het land. De helft van deze totale oplage was in handen van de vier grootste eigenaars. Gelijktijdig is het aantal steden met twee of meer lokale nieuwsbladen van minstens drie edities per week verminderd van 51 tot 21. Volgens het rapport wordt deze concentratie ook merkbaar in andere sectoren van de massamedia. In 1978 had de grootste uitgever van tijdschriften een aandeel van een derde in de totale oplage van de populaire pers.

De commissie heeft ook vastgesteld dat ondernemingen met een traditionele vestiging op de markt van de massamedia belangen hebben verworven in de nieuwe elektronische massamedia, en bepaalde

grote boek- en krantenuitgevers en filmbedrijven hebben zich reeds toegang verschaft tot de video-markt.

Met het oog op het grote belang van de massa-media bij het verstrekken van informatie aan het grote publiek en bij het vormen van de publieke opinie is controle op aankoop-transacties in deze branche zowel gewenst als vereist, aldus de commissie.

Volgens een enquête van Inusop (ULB), verricht in opdracht van "L'Evènement" (6 september), zou 63,3% der Belgen voorstander zijn van RECLAME op RADIO EN TELEVISIE; slechts 27,3% is resoluut tegen. Onder de voorstanders bevinden zich vooral mannen, ouderen en inwoners van kleine agglomeraties. De trend is het zwakst bij jongeren en Brusselaars. Frans-taligen spreken zich nadrukkelijker uit voor een reglementering van de etherreclame dan Vlaamssprekenden. Bij de socio-professionele groepen is de voorkeur het grootst bij handelaars en bedrijfsvoerders, maar meer dan de anderen eisen dezen ook strikte voorschriften.

Ongeveer gelijktijdig met de enquête van "L'Evènement" verscheen het WITBOEK 'La RTBF, le service public et son financement' (11 septelber). Auteurs van deze studie: R. Wangermée, administrateur van de RTBF, en J. Hallet, voorzitter van de raad van beheer. Beiden luidden de alarmbel over de zorgwekkende financiële toestand bij de FRANSTALIGE OMROEP en concludeerden dat alleen de invoering van ether-reclame noemenswaardig verbetering kan brengen. Door het nijpend geldgebrek is de RTBF niet langer in staat - aldus de opstellers van het witboek - zijn viervoudige opdracht in het kader van de wet naar behoren te vervullen (te weten: informatie, culturele ontwikkeling, permanente opvoeding en ontspanning). Met zijn 3,65 miljard dotatie uit de pot van de Franse Gemeenschapsraad staat de RTBF machteloos tegen de concurrentie van de reclameverslindende RTL en de drie Franse kanalen (TF 1, A2 EN FR 3), die samen over 28 miljard beschikken.

Wangermée's bedenkingen ontlokten niet overal de verhoopte instemming. De ACOD-afdeling (CGSP) van de RTBF reageerde daags nadien met 1 minuut 'stilte' vóór het TV-journaal. De socialistische vakbond verweet de administrateur

generaal op eigen houtje gehandeld te hebben zonder voorafgaandelijke consultatie van personeel en syndikale delegatie. Volgens de CGSP miskent het witboek bovendien alle buitenlandse rapporten die wijzen op schadelijke invloeden van omroepreclame op de kwaliteit van de programma's. Ook de Parti Socialiste bleek niet gelukkig met het rapport en herinnerde eraan 'principeel gekant te blijven tegen elke invoering van ether-reclame'. Het feit dat Wangermée zelf lid is van de PS en tot de intiemste vriendenkring van voorzitter A. Cools behoort, kan hier wel voor enige complicatie zorgen. Ter verantwoording roepen de auteurs een dienstopdracht in van Minister Hansenne van de Franse Gemeenschap, die tot opstelling van het witboek zou bevelen hebben teneinde 'informatie aan te brengen met het oog op een breed en degelijk gesprek waaraan alle geïnteresseerden zouden kunnen deelnemen'.

Een ander WITBOEK is van de hand van PRL-voorzitter JEAN GOL. In een 91-bladzijden lang document ('Le tour des ondes ou comment la RTBF pratique l'objectivité' - 10 juli) citeert Gol 50 verschillende items die bewijzen dat 'bepaalde journalisten van de RTBF op 14 verschillende wijzen de informatie manipuleren'. Het witboek kwam tot stand na een systematisch onderzoek van het ochtendnieuws op de RTBF-radio tussen 14 november 79 en 8 februari 80, weekends en feestdagen niet meegerekend. Vooral de 'syndikale propaganda waaraan de RTBF zich dagelijks bezondigt' en het 'kritiekloos opdissen van eenzijdige en onvolledige informatie, met de bedoeling de belangen van een bepaalde politieke partij te dienen' zijn bij Gol in het verkeerde keelgat geschoten. Het alternatief ligt voor de liberale leider, die zich voorstander noemt van 'de totale vrijheid van meningsuiting', o.a. in het doorbreken van het zendmonopolie van de RTBF en een wettelijk statuut voor de vrije radio's ('de concurrentie moet een eerlijke kans krijgen').

Volgens de vorige minister van PTT, Herman De Croo werden er in 1978 onder het stelsel van de POSTABONNEMENTEN 217.064.000 dagbladen thuisbesteld. Dit betekent 715.000 exemplaren per dag. In hetzelfde jaar bedroeg het aantal thuisbezorgde tijdschriften 283.339.000.

Ook de SPAANSE OMROEP kampt met OBJECTIVITEITSPROBLEMEN. De oppositie verwijt premier Suarez het medium te gebruiken als propaganda-instrument voor zichzelf en de regerende UCD. Dit zou vooral tot uiting gekomen zijn tijdens verkiezingscampagnes en de onlangs gehouden referenda over regionale autonomie en de nieuwe grondwet. Deze grondwet, die voorziet in een pluralistisch samengestelde raad van beheer voor radio en televisie, blijft intussen zonder toepassing. In de parlementaire commissie die de vertegenwoordigers voor de raad van beheer moet aanduiden, blokkeert de UCD elke beslissing en zolang de oppositiepartijen over geen 2/3 meerderheid beschikken in de commissie (en dus in het parlement), komt in deze situatie geen verandering.

De AMERIKAANSE TV-NETWORKS konden de voorbije maanden opnieuw feest vieren. Sinds de definitieve doorbraak van de televisie in het duel Kennedy-Nixon in 1960 leggen de TV-stations voor VERKIEZINGSCAMPAGNES een zelden geziene belangstelling aan de dag. Dit jaar hebben de drie groten (ABC, CBS en NBC) 50 miljoen dollar (1,5 miljard BF) geïnvesteerd in het spektakel.

Daarvan ging alleen al 15 miljoen naar het verslaan van de Democratische en de Republikeinse conventies, waar de uiteindelijke kandidaat officieel aangeduid wordt. Op de eerste conventie - die van de Republikeinen in Detroit - liepen de televisiemensen mekaar letterlijk voor de voeten; niet minder dan 2.000 man hadden de networks ter plaatse geconcentreerd in de meedogenloze slag om de kijkcijfers. Reagan, voor de gelegenheid geheel in het wit gestoken, acteerde zoals in zijn beste (?) filmjaren. Enige nummertjes met oud-president Gerald Ford moesten de tientallen miljoenen kijkers de indruk geven dat het nog om politiek ging. Een enthousiaste Walter Cronkite, dit jaar onder contract bij CBS: 'De conventies tonen de basis-democratie aan het werk'.

Hoe intens Gols liefde voor de totale VRIJHEID VAN MENINGSUITING wel is, moge blijken uit de stappen die de PRL-voorzitter ondernam, nadat het dagblad De Morgen het bericht publiceerde over toekomstige para-manoeuvres in Zaïre (9

september). Volgens de inlichtingen waarover De Morgen beschikte dankzij vertrouwelijke informatie zou de toenmalige liberale defensie-minister Poswick op eigen houtje deze zending para's beloofd hebben aan Mobutu en dit in strijd met het regeerakkoord. Gol wou hierop van Poswick weten waar het lek zich had voorgedaan en eiste zware sancties tegen deze 'onduldbare praktijk'. 'Men kan niet strafeloos blijven toezien dat het geloof van de burger in de staat wordt ondermijnd. Zulke lekken zijn een zware fout tegen de deontologie, tevens roepen zij vragen op naar de plichtenleer van de pers', aldus een woedende voorzitter in gesprek met De Morgen.

De veelbesproken ZDF-commentator GERHARD LOEWENTHAL mag zich opnieuw voor de rechter verantwoorden omwille van dubieuze uitlatingen. Tegenspeler is ditmaal de Oostduitse regime-criticus RUDOLPH BAHRO. Löwenthal liet in een uitzending een ex-gedetineerde uit de DDR 'onthullen' hoe Bahro, die zijn straf uitzat in dezelfde gevangenis, een geprivilegieerde behandeling genoot vanwege de gevangenisdirectie. Volgens deze getuige zou Bahro zelfs meermaals medegevangenen hebben verkleit, waarmee Löwenthal zinspeelde op het feit dat het met de auteur van 'Die Alternative' best om een agent van de Oostduitse Staatssicherheidsdienst (geheime politie) kon gaan. Het getuigenis raakte op losse schroeven toen Löwenthals medewerker zich na een confrontatie met Bahro's advocaten niet meer nauwkeurig wist te herinneren of de verklekker wel dezelfde persoon was als Bahro. Toen nog later bleek dat Bahro nooit in de bewuste gevangenis had vertoefd, kon Löwenthals verhaal geheel de prullemand in.

In Groot-Brittannië hebben de rechters van het Hogerhuis (House of Lords) uitspraak gedaan in het proces Granada vs. British Steel Corporation. De Lords bekrachtigden op 30 juli jl. een vonnis van het Hof van Beroep, waarbij de televisie-maatschappij GRANADA (ITV) veroordeeld werd de bron bekend te maken die tijdens de grote STAALSTAKING van februari documenten had uitgebracht over wanbeheer bij de British Steel Corporation. De bedrijfsleiding van BSC (Engelands grootste staalproducent en onderoverheidscontrole) maakte eind vorig jaar

een 'herstructureringsprogramma' bekend dat voorzag in de afdanking van duizenden werknemers. De geringe produktiviteit en de niet langer meer te dragen loonkosten zouden het bedrijf financieel in de grond boren, aldus de toelichting bij de afdankingsnota. Volgens de door Granada buitgemaakte documenten zou dit alles echter klein bier zijn, vergeleken met de anarche methodes waarmee de staalgi-gant tot dusver geregeerd is.

Granada beschouwt de uitspraak van het Hogerhuis als een fundamentele aantasting van de persvrijheid en weigert nog steeds namen te noemen. Als alle interne rechtsmiddelen uitgeput zijn, wil de TV-maatschappij het dossier bepleiten voor het Europees Hof van de Rechten van de Mens in Straatsburg. Naar de motivatie van het vonnis heeft men voorlopig het gissen; de rechters zouden hun beweegredenen op een latere datum bekend maken. Deze eigenaardige handelwijze - normaal is een vonnis steeds vergezeld van een motivatie - vindt haar oorzaak in minder juridische gronden: daags na de zitting brak het zomerreces aan en niemand van de Lords wenste zijn welverdiende vakantie ingekort te zien.

Het Westvlaams uitgeversbedrijf ROULARTA (Knack, Trends, Sportmagazine, De Streekkrant, Family,...) kent een gestadige EXPANSIE. Het laatste boekjaar werd afgesloten met een zakencijfer van 1,3 miljard, een vertienvoudiging sinds 1970. Bij Roularta werken momenteel 450 werknemers. Sinds het begin van dit jaar deden zich ook verschuivingen voor in de structuur van het bedrijf. Rond de centrale maatschappij, de NV Roularta, werden vier uitgeversvennootschappen opgericht (o.a. de NV Vlaamse Tijdschriften Unie en de NV Sportmagazine); de directie van deze vennootschappen berust echter in dezelfde handen. In september maakte de raad van beheer nog een aantal wijzigingen in het topmanagement bekend, die de juridische herstructurering vervolledigen. Stichter van het bedrijf en afgevaardigde-beheerder-directeur-generaal Willy De Nolf wordt in die functie opgevolgd door een jonger driemanschap: zoon Rik De Nolf, schoonzoon Leo Claeys en nieuwkomer Iwan Bekaert. Leo Claeys behoort tot de bekende ondernemersfamilie uit Zedelgem (Flandria, Claeysen,...); die al jaren de zwaarste aandelen bezit bij Roularta. Met Iwan Bekaert treedt een niet minder gekende familie van textielindustriëlen uit Kortrijk toe.

Sinds kort gonst het ook van geruchten over de oprichting van een heus dagblad door Roularta, maar totnogtoe worden deze door de bedrijfsleiding tegengesproken.

VRIJ NEDERLAND lijkt al een paar maanden bijzonder begaan met het wel en wee van het VLAAMSE SOCIALISME. Achtereenvolgens werden daar geïnterviewd: kamerfractie-leider Louis Tobback (19 juli), partijvoorzitter Karel Van Miert (2 augustus) en Minister van Nationale Opvoeding Willy Calewaert (13 september). Een handige zet van het Vrij Nederland-management om de verkoopcijfers in Vlaanderen te doen stijgen? Feit is dat twee van de drie vraaggesprekken heel wat stof deden opwaaien in Belgische politieke milieus. Tobback, die het voortdurend links en rechts manoevreren van de Belgische christendemocratie had vergeleken met de bewegingen van een kwal, kreeg van CVP-voorzitter Tindemans een heel verhaal te horen over politieke deontologie en moest terstond zijn excuses aanbieden (wat niet gebeurde). Het interview met Calewaert, waar voornamelijk over amnestie, anti-fascisme, kernraketten en ministeriële machtshonger was gesproken, kreeg een ander staartje. Enkele algemene bedenkingen van de minister over de pluralistische gemeenschapsschool werden door het CVP-bureau aangegrepen om Calewaert ervan te beschuldigen de schoolvrede in gevaar te brengen en het katholiek onderwijs te willen afschaffen. Volgens het CVP-partijblad ZEG vormden de uitspraken van Calewaert 'het zoveelste bewijs voor de onverdraagzaamheid van de SP en dit in weerwil van mooie beloftes over vernieuwing en progressieve samenwerking'. Het merendeel der Vlaamse katholieke kranten deed flink mee in dit verbaal opbod. Zelfs de cabinetsraad vond het nodig zich over deze belangrijke kwestie te buigen. Uiteindelijk legde Calewaert een publieke verklaring af waarin hij iedereen geruststelde en het katholiek onderwijs nog een lang leven toewenste.

In België is veel mogelijk, maar dat een Amsterdams weekblad er - met zichtbaar genoegen - in slaagt België's toppolitici als belhamels tegen elkaar in het harnas te jagen, dat is nieuw.

Volgens de Neue Zürcher Zeitung drijft de SOVJET-UNIE sinds kort haar inspanningen gevoelig op om via de KORTE GOLF luisteraars te winnen in het Westen. In 1978 werd de engelstalige dienst omgevormd tot Radio Moscow World Service, analoog met de ideologische tegenvoeter BBC World Service. De houtserige presentatie van de programma's moest wijken voor een vlottere stijl en door de ether klinkt zowaar westerse popmuziek. Sommige populaire BBC-uitzendingen worden zelfs integraal opgenomen en terug in de andere richting gestuurd zonder enige 'retouchering'.

De voornaamste doelgroep van de sovjet-propaganda blijft de Verenigde Staten. Vermits slechts 3 % van de Amerikaanse radiotoestellen uitgerust is met korte golf-apparatuur, werd eind 1979 een samenwerkingsakkoord gesloten met Cuba. De Voice of Cuba stelt sindsdien haar zendmasten ter beschikking om de Russische 'agit-pop'-uitzendingen naar Noord-, Centraal en Zuid-Amerika te stralen. In ruil daarvoor zorgt Moscou voor de ontvangst van Radio Havana in Europa.

De Leuvense vrije radio SCORPIO bestaat 1 jaar. Scorpio staat voor 'Socio-Culturele Organisatie voor Regionale en Pluralistische Informatie-Overdracht'. Op 1 september ging de tweede editie van start, met een pak nieuwe programma's, ideeën en medewerkers. Naast een meer professionele presentatie en een grotere nadruk op muziek van eigen (Belgische) bodem wil de zender ook heuse informatie bieden. De klemtoon ligt hierbij vooral op nieuws dat in de andere media (te) weinig aan bod komt.

Ongeveer gelijktijdig met Scorpio vierde Radio Country zijn éénjarig jubileum. Country werkt hoofdzakelijk met scholieren en niet-studerende jongeren uit het Leuvense. Even was ook 'Studio 17' in de ether en vanaf oktober zendt de 'Vrije Radio Leuven' (VRL) zijn programma's uit. Animator van VRL is Jos De Clercq, alias Jo met de Banjo. Van het goede teveel?

Sinds begin 1980 hebben geregeld informele ontmoetingen plaats tussen een aantal mensen die, in Nederlandstalig België, werkzaam zijn in organisaties of instellingen op het terrein van vormingswerk, gezondheidszorg, onderwijs of welzijnswerk en daar verantwoordelijk zijn voor of betrokken bij een of andere vorm van mediagebruik.

Vanuit hun uiteenlopende organisatievormen en inhoudelijke doelstellingen werden zij bijeengebracht door een gemeenschappelijke zorg: hoe verwerf ik audiovisuele programmatuur en op welke manier kan ik ze optimaal aanwenden?

Vanuit deze bijeenkomsten groeide het idee om begin 1981 een hearing te organiseren rond de problematiek van productie, distributie en gebruik van audiovisuele programma's in de niet-commerciële sector. Ter voorbereiding van die hearing wordt gepoogd een inventaris van alle terzake belanghebbende organisaties op te maken. Wie denkt tot die categorie te behoren en nog niet werd aangeschreven, wordt verzocht contact op te nemen met het hieronder vermeld voorlopig secretariaat.

De initiatiefnemers (Federatie van Centra voor Gezinsplanning en Sexuele Opvoeding - werkgroep audiovisueel; Info-Jeugd Nationaal; Koning Boudewijnstichting - Alert; Nationale Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg; Audiovisuele Dienst K.U.Leuven) hebben Mark Van Riet van de Nationale Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg bereid gevonden het voorlopig secretariaat waar te nemen.

Zijn adres en telefoonnummer: N.V.G.G., Kortrijksesteenweg 231, 9000 GENT tel.: 091/21.44.34.